

רעיון ההפרדה - אסון!

בימים האחרונים החל רעיון ה"הפרדה" שהגה אהוד ברק לקבל תאוצה ופוליטיקאים רבים הצטרפו לגוש שמנסה לקדם את הרעיון בטענה כי רק ההפרדה היא זו שתמנע כביכול את מסכת הפיגועים הרצחנית. רבים מהעם תוהים האם הרעיון הוא טוב ליהודים או לא. מר מאיר אינדור סגן אלוף במיל' ששימש כמדריך חי"ר ולוחמה בטרור וכיום הוא מכהן בתפקיד יו"ר מטה נפגעי הטרור סוקר את ההיבטים המקצועיים והבטחוניים של הרעיון ומסכם: אסון!

מאת מאיר אינדור

מכתב גלוי לחבר עיתונאי ותיק

אנחנו "הצועקים בשער" בשעת חתימת הסכמי אוסלו, חשים היום בוודאי כמו שירמיהו חש בשעה שלא הקשיבו לו, ולא אף זאת, אלא ששמו אותו בכלא על הסתה אך לבסוף נבואתו התקיימה!...

זההרנו: "אל תמסרו את בית לחם לשליטה ביטחונית פלסטינית הם יירו משם". צחקתם מאתנו. האשמתם אותנו בהסתה ולעגתם לנו "הבטחתם הרי קטיושות על אשקלון". נו קטיושות על אשקלון לא היו, רק על שדרות ונחל עוז, אבל מרגמות על הבירה הגיעו זה הלילה השני.

כשארגנו עבורכם סיורים לרחוב האנפה כבר לפני 5 שנים, בתקווה לנסות להמחיש את האיוולת בהפיכת בית לחם הנושקת את ירושלים לשטח איי – לא רציתם לבוא; עכשיו אתם מבלים שם מדי לילה, ממשיכים ללהג דברי הסבר, תחזיות, הערכות; אינכם מתביישים להודות שכל הקונספציה התמוטטה.

המשיכו המשיכו! תתעסקו ב"כן מיגון, לא מיגון", הסיתו את התושבים נגד העיריה שאינה ממלאת את תפקידה בנושא, מדוע אינכם שואלים: ומה יהיה אם יתחילו בירי מקלעים, איזה מיגון תעשו אז? איזה מיגון תעשו נגד ארטילריה? ומה יהיה כשיתחילו החדירות?! תציעו מארבי בטן סביב הבתים?

מתי תבינו שרק החזרת השליטה הבטחונית על שטחי איי היא הפתרון האולטימטיבי. בסוף הרי תגיעו לכך. השאלה איזה קורבנות חלילה נצטרך להקריב עד אז.

בתקווה תמיד

מאיר אינדור

סגן אלוף במיל. היה מדריך חי"ר ולוחמה בטרור

ומשמש כיו"ר מטה נפגעי הטרור

הפרדה?

- בטרם הזה כבר היינו!

ליצירת "חיץ בטחוני". לא קראו לכך אז "הפרדה", אף כי הכוונה הייתה זהה.

אז לא הייתה לפנינו שאלה איך לייצר מילה תקשורתית חדשה שתרגיע את הציבור, אלא האם באמת ניתן ליצור חיץ מונע ירי על סוגיו אל שפלת החוף? ואם כן, איך הוא מונע חדירות טרור לשם? התשובה הייתה זהה למסקנת מפקדי צה"ל בששת הימים: לא ניתן לעשות הפרדה, וצריך לשלוט ביטחונית באותם שטחים.

הסיבות לכך הן רבות:

ירי-אויב

1. גדר שעלותה תהיה גבוהה לא תהווה מחסום לאש שטוחת מסלול משטחים שמעברה. על נווה דקלים יורים היום משטחים מישוריים באש שטוחת מסלול שחוצה את הגדר בנקל.

2. חומה שעלותה יקרה יותר

לא תהיה מחסום לאש תלולת מסלול או שטוחת מסלול משטחים שולטים מעברה. בגילה כבר הציבו חומות והאש ממשיכה. תושבי רעננה מוזמנים להסתכל מהחלונות מזרחה ולראות מי שולט על מי בגובה.

הבשורה החדשה שיוצאת עכשיו מבית המדרש של חסידי אוסלו – הפרדה, אינה לוקחת בחשבון שבתסריט הזה היינו כבר לפני שנת 76. אז כבר היתה הפרדה, אלא שהירי והארטילריה מה"גדה" אל שפלת החוף וחדירות הטרור הראו כמה אינה יעילה והביאו לכיבוש יו"ש. כל המרכיבים שהכשילו אפשרות ההפרדה – אז, גדלו – היום.

אז היו כמה ארגוני טרור קטנים, היום יש לנו עשרות אלפי טרוריסטים עם מנגנונים יעילים ותחנות שידור, יבוא מתוניס, שמתפרסים עד ממש לקו הירוק. אז עוד היו מרחבים בין הקו הירוק לבין ערי החוף, היום האוכלוסייה הישראלית שגדלה מגיעה עד לקו הירוק ממש.

ועכשיו אנו נדרשים ליצור חיץ בין שני העמים והאוכלוסיות.

במסגרת תפקידי במילואים נתבקשנו לפני שנים להכין נייר עמדה לעבודת מטה בכל הנוגע

חלום חזון "המזרח התיכון החדש" - ההתכחחות שטרם הגיטה

מאז חתימת הסכמי אוסלו, ועוד לפני כן, ניסו לשכנע מנהיגי מפלגת העבודה, כי ההסכם יביא לסוף הסכסוך הדמים בינינו לבין הפלסטינים ולשלום אמת בינינו לבינם ובנינו לבין מדינות ערב האחרות. בראש המסבירים והמשכנעים עמד **שמעון פרס**, אשר למראה טרקליניהם המוזהבים של שליטי ערב אשר נפתחו בפניו וכבוד המלכים אשר חלקו לו בבירות העולם, התחיל להזות הזיות על עידן חדש ביחסים בין ישראל לערבים, על פיתוח כלכלי של המזרח התיכון שיהיה גן עדן למשקיעים, של שגשוג ופריחה, בקיצור: שוויץ של המזרח התיכון.

מולם עמדו מנהיגי תנועות חוץ פרלמנטריות ובראשם 300 רבני עמותת הרבנים "פיקוח נפש", וזעקו על האסון שיביא הסכם זה על ראש העם היושב בציון. הסכם זה יעלה בחייהם של יהודים רבים ויכניס את המזרח התיכון לתסבוכת שקשה יהיה לצאת ממנה. אבל מר פרס וסיעתו לא שוכנעו.

דוגמה לחלום בו היו שרויים ראשי המפלגה, הנה מכתב שכתב ח"כ רענן כהן יו"ר סיעת העבודה דאז, לרב יוסף גערליצקי יו"ר עמותת הרבנים "**פיקוח נפש**" מתאריך י"ד תמוז תשנ"ה (12.7.95): "מעשה השלום לא יישפט לטוב או לרע לפי הנתונים הסטטיסטיים, אלא בשני קריטריונים בלבד: הפסקת הטרור והיכולת לחיות בדו-קיום נורמלי. מן הראוי שתדעו בבוא העת להכיר בטעותכם אם אכן יוכח כי קריטריונים אלו יושמו ומבצעים הלכה למעשה. דוגמה נוספת ממכתבו של ח"כ רן כהן ממרצ אל עמותת "פיקוח נפש" מתאריך כ"א אדר א' תשנ"ה (21.2.95): "מאז חתימת הסכם אוסלו, **אש"ף איננו שותף לביצוע פיגועי טרור**, נהפוך הוא, אש"ף שותף לסיכול התארגנויות מן הסוג הזה, לצערי לא תמיד בהצלחה". כמו כן האשימו את אלו שלא הסכימו לדעתם שהם פרמטיביים ואויבי השלום.

כיום, לאחר שהטרור לא רק שלא הפסיק אלא גדל והתעצם בממדיו, כשכל שבוע נהרגים יהודים ועל חיים בודו קיום "נורמלי" אף אחד כבר לא מדבר

נשאלת השאלה מיהו זה שמן הראוי ש"בבוא העת" יידע להכיר בטעותו? האין זה ח"כ רענן כהן וחבריו, שכל אשליות השווא והכוב שפיזרו לעמנו בזמנו, התפוצצו בקול רעש גדול, (תרתי משמע!). כיום, כאשר כל גורמי המודיעין והצבא אומרים שערפאת וכוחותיו שותפים פעילים בטרור ואחראים להרג ורצח יהודים. מדוע לא מודים הם בטעותם? מדוע אין לחי"ים הנ"ל ולראשי השמאל האחרים את אומץ הלב הציבורי לבוא ולבקש **סליחה** מהעם ולומר מילה אחת פשוטה: **טעינו!!** האם הם עדיין שרויים בחלום?!

העם בישראל אשר התפכח זה מכבר מאשליות השלום שלהם, מחכה שגם הם יסיקו את המסקנות הנדרשות מכישלון שיטתם ויודו בטעותם בפומבי. כשמודים בטעות אפשר להתחיל למצוא את הדרך הנכונה.

1. בגלל המרחק הקצר בין קו התפר של הקו הירוק למרכזי האוכלוסין בכפר סבא ויישובי השרון – לפעמים פחות מקילומטר – יש סיכון חדרות גדול.

גם אם המערכת תתריע על חדרה, הרי עד שיתחיל מרדף, המחבל כבר ייבלע בשטח העירוני הישראלי בדרכו לפיגוע חלילה. ומה יהיה כשהמערכת לא תתריע?

התוצאות במוצב אשר בגוש קטיף – מראות שאפילו כח צבאי אינו חסין, קל וחומר באוכלוסייה אזרחית.

2. לאורך קו התפר באזור הצפון ישנם ישובים ערביים בתכסית של מבנים או חממות, שטח אידיאלי למסתור. לא לחינם בחרו מחבלים רבים לעבור בצירים אלו. כשתוקם שם גדר והמחבלים יחצו אותה שם בגלוי או במנהרות או בסולמות ואפילו גלשנים – האם ההנהגה האיסלמית שם תספק לנו את הסחורה ותתפוס את המחבלים בדרכם, או שלהפך, צעירה יעמדו שם כתצפיתנים להודיע מתי פטרולי הצבא והמשטרה מגיעים?!

3. לכן נצטרך לייצר, בנוסף לגדר, חיץ שרוחבו בין 15 ל-20 קילומטר דוגמת המרחק בין קו הירדן לגב ההר ("ארץ- המרדפים") ושיעניק זמן סביר להפעיל מרדף בעקבות התראה. לחיץ כזה אין מספיק שטח ממערב לקו התפר ולכן הוא יצטרך להיות ממוזרחו בשיפולים המערביים של יהודה ושומרון.

הוא גם יצריך עוד גדר וקו מערכת בצד המזרחי של אותו שטח. אין בעיה – מדינה עשירה כמונו הרי יכולה להרשות לעצמה תענוג כה יקר...

אם סבורים אתם שכותב השורות חומד לצון, הצבא והמשטרה התבקשו לספק פתרונות ושם מדברים ברצינות על שתי מערכות גדר! נו, אם כך נצטרך להציב לאורך הגדרות כוחות צבא, כי אחרת הם יגנבו את הגדרות כפי שישופר בהמשך.

4. בל נקדים את המאוחר: יש בעיה יותר רצינית, מה לעשות עם כל הערים הפלסטיניות, העיירות והכפרים, שיהיו בתוך אותה ארץ מרדפים, והם נושקים את הקו הירוק – האם ניזיז אותם?

וצרה נוספת שעל הפרק: הרי חלק גדול מהשטחים הם מרכזי אוכלוסין פלסטיניים שהפכו לשטחי איי, והרי איננו יכולים להסתובב שם על פי ההסכמים; אם כן, איך ננהל שם מרדפים?

5. ישנם אזורים שבהם לא ניתן להקים גדר. לדוגמא, ירושלים. גם המחבלים יודעים

על פי דווחי העיתונאי נחום ברנע וגיא לשם, התחילו המקומיים גם בגניבת הגדרות שהוצבו במזרח יישובי השרון, עוד בטרם יבש הבטון של עמודיהם!

8. **גדר ללא פקודות אש על הגדר אינה שווה את הבזנט שהקימו אותה עליה.** פקודות אש לאורך קו הפרדה לא יהיו (כמו בגבול ירדן, למשל). הם תהיינה תמיד מצומצמות, ובצדק. מפני שרוב החוצים הם מחפשי עבודה, וגם המחבלים יודעים זאת והם ינצלו זאת.

9. מבטיחים לנו שאחרי הקמת קו הפרדה תינתן אפשרות לירות על חוצי הגדרות. הרי גם בתסריט הזה כבר היינו. כך הם דיברו

המשך בעמוד 50

זאת. מה יהיה שם? מה יהיה ערך הגדר במקומות אחרים כשהיא פרוצה בקטע כה גדול? לא חבל על המיליארדים?

6. אפילו ברצועה, ששם בצמוד לגדר יש חיץ מסוים, גם שם החיץ לא מילא את התקוות. יעיד על כך מר גדעון עזרא וחבריו מהשב"כ כמה מחבלים הצליחו לחדור דרך ה"מעברים הבטוחים" והלא בטוחים, והרי אף אחד אינו מציע שביחד עם ההפרדה נחסום הגעת העובדים לכאן, כי מייד תתעורר צעקת השמאל והאירופים. ראו מה קורה כאשר אנו סוגרים את הרצועה לכמה ימים בעקבות פיגוע.

7. ועדיין לא דיברנו על ה"מקומיים" ברצועה שחותכים את הגדר וגונבים אותה.